

Media Monitoring

TÉMA	VYHOTOVENO
1. Helicopter emergency medical service, Letecká záchranná služba	26.3.2010
2. Raftáci	

MONITOROVANÉ ZDROJE	OBDOBÍ
Tištěná média	Denní monitor
Televize a rozhlas	25.3.2010 - 26.3.2010
Agenturní zpravodajství	

Obsahuje přehled a plná znění zpráv k zadanému tématu

HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Plzeňský deník

Jiří Blažek z Českého rozhlasu Plzeň slaví šedesát	3
26.3.2010 Plzeňský deník str. 11 Kultura <i>FRANTIŠEK JURČKA</i>	HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Plzeňský deník

Jiří Blažek z Českého rozhlasu Plzeň slaví šedesát

26.3.2010 Plzeňský deník str. 11 Kultura

FRANTIŠEK JUŘIČKA HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Plzeň - Šedesát let bude zítra -27. března - Jiřímu Blažkovi. Je redaktorem Českého rozhlasu Plzeň, ale nejen tím...

* Před blížícím se životním jubileem je na místě otázka. Jste křtěn vodou plzeňských řek?

Nejsem. Byla to Ohře. Rodiče přišli po válce dosídlivat pohraničí. Narodil jsem se v roce 1950 v Sokolově. Vté době mi za lomítko v rodném čísle dali 007. Zdaleka jsem však nedosáhl parametrů ochránce spravedlnosti a poctivosti agenta 007-Jamese Bonda, i když monogram mám také JB. Tatínek byl lékárníkem a moje maminka učitelka snad učila celý Sokolov. Teď žije v Lázních Kynžvart, ale v Sokolově ji na ulici pořád někdo zdraví.

* Co jste vlastně dělal, než jste vstoupil na horkou půdu společenského života jako redaktor Československého rozhlasu?

Maturoval jsem v roce 1968 a chtěl jsem studovat medicínu. Tam jsem se nedostal, a tak jsem absolvoval programování a obsluhu počítačích strojů. Od roku 1973 jsem pak programoval na Ředitelství dolů v Sokolově. Tam také chtěli, abych v lednu 1977 podepsal petici odsuzující Chartu 77. Odmítl jsem to podepsat, když jsem Chartu nečetl. Z politického hlediska to však tehdy nebylo moc dobré. V roce 1980 jsem se tedy „uklidil“ do Plzně a začal programovat pro Uhelné sklady. V Plzni jsem pak od roku 1981 začal také zpívat jako externista ve sboru opery Divadla J. K. Tyla. Zpíval jsem ve více než 80 operách a asi v deseti operetách. Nádherné vzpomínkám na režiséry, dirigenty a pana sbormistra Bedřicha Macenauera. Dnes zpívám už jen v Bizetově Carmeně opernímu pěvci Janu Ježkovi pomáhám organizovat operní festival v Lokti nad Ohří. Tam nejen se svými syny uvádím v bílých rukavičkách a s buřinkou na hlavě návštěvníky do hlediště, ale i zpívám. Naše rodina se pak stará i o titulky, kdy opery překládáme do cizích jazyků, případně do češtiny. V Lokti je nádherné prostředí, a když si představíte, že například před deseti lety byla Dvořákova Rusalka nasvícena padesáti reflektory a letos (doufejme, že Jan Ježek sežene sponzory) to bude opět přes 150 reflektorů, tak máte nezapomenutelný zážitek na celý život.

* A rozhlas?

Měl jsem ho rád už jako kluk. Jsem totiž poznamenán knížkou z dětství od Jana Weniga „Tonda Strnad, rozhlasový reportér“. Ta je autorem věnována legendárnímu sportovnímu reportérovi Josefu Laufrovi. Zkrátka chtěl jsem být Tondou Strnadem a inspirovalo mne to k tomu, že jsem si začal psát se slovenským sportovním reportérem Gabo Zelenayem. Znáám několik úžasných příhod z jeho reportáží. V roce 1986 jsem se pak přihlásil na konkurz do Českého rozhlasu. Nevzali mě. Kádrové materiály jsem neměl dobré. Nastoupil jsem až po revoluci - v roce 1991. Začal jsem dělat redaktora zpravodajství a to dělám dodnes.

* Nejsou to příliš razantní skoky - programování - opera - novinařina?

Ani ne. Programování začíná dobrým plánováním a prověřováním všech příštích kroků. Nejprve tedy důkladná příprava a pak tehdy v jazyce Cobol nebo Assembler napsání programu pro velký sálový počítač. Matematika je přesná, tam nelze nic ošidit. Důkladná analýza a promyšlení všech kroků a hledání všech souvislostí - to už je pak novinařina.

* Pokud vzpomenu na váš vstup mezi kolegy v rozhlase, tak jste se s velkou rozhodností brzy pouštěl do kauz společensky velmi závažných.

Těch bylo několik. Do dneška si mě řada lidí spojuje hlavně s vedením obchvatu dálnice D5 kolem Plzně. To není přesné, protože jsem sledoval i „Šumavu nad zlato“, což byla plánovaná těžba zlata u

Kašperských Hor, či řešení dopravní situace u Hlavního nádraží v Plzni, kde mohla být mimoúrovňová křižovatka a lidé mohli z tramvaje vystupovat přímo proti nádraží. Můj oblíbený případ je pak vojenská **letecká záchranná služba**. V roce 1997 na jaře byla zrušena a přidělena soukromníkovi, který uměl jen svážet klády z lesa. Tehdy opravdu šlo o život. Do dneška v západních Čechách naštěstí vojenské letecké záchranáře máme a může nám je závidět celá republika. Když do mikrofону říkám, že zachraňují 24 hodin denně, že létají za deště, ve sněhové vánici, tak to vhání slzy do očí. Ak těm investigativním reportážím - dnes už dobře vím, že kdyby tehdy nebylo nějakého mého skvělého kolegy Františka Juříčky - autora tohoto rozhovoru, který mi občas nastavil zrcadlo a udělal příslušné korektury ještě před vysíláním, tak bych na této cestě, připomínající mnohdy chůzi mezi vejci, určitě mnohokrát „havaroval“.

* Denně jste se vracel domů na vesnici - nestřetával jste se tam s pochybami a nedůvěrou?

Přiznám se, že sousedy v Dýšině moc neznám. Ani oni mě. Ráno totiž odjedu a vracím se ve 20 a někdy i v 21 hodin. Většinu lidí zná však moje manželka, která je lékařka, a moji synové, kteří chodili do dýšinské školy.

* Mám pocit, že před lety se přece jen úporněji zápasilo o společenský a ekonomický charakter porevoluční doby. Osobně se domnívám, že rozhlas postupně ztrácí na naléhavosti v zápase o společenské klima a že začíná podléhat pocitu uspokojení. Jeho burčující tón ochabl.

Myslím, že když se před deseti patnácti lety v rozhlasě něco kritizovalo, odhalilo a poukázalo se na nepravosti, tak se to bralo více vážně. Dnešní doba je jiná. Odhalené nepravosti jednoho dne překryjí nepravosti dne dalšího. Myjsme dnes dost struční. Mámrád, když můžu nějakou věc sledovat dlouhodobě. Ví, že i respondenti - politici, podnikatelé - si tolik netroufnou, protože jim můžeme z archivu doložit, co říkali a čím argumentovali před lety. Za celou řadou konkurzů a výběrových řízení jsou však dnes, jak všichni tušíme, osobní zájmy zúčastněných posouvat věci ve svůj prospěch. Zná, však i politiky, kteří myslí na blaho lidu a nikoliv jen na blaho svého konta. A rozhlas je krása. Lidem říkám rozhlas vás tiše a nenápadně vzdělá, a kdo poslouchá rozhlas, není žádný hlupák! Je to člověk, který musí zapojit svoji představitost a fantazii. Já na rozhlas nedám nikdy dopustit.

Foto popis| Jiří Blažek s mikrofonom Českého rozhlasu Plzeň.

Foto autor| Foto: Marie Prokůpková

Region| Západní Čechy

Publikováno| Plzeňský deník; Kultura; 11

Publikováno| Plzeňský deník - Plzeň-jih; Kultura; 11

Publikováno| Plzeňský deník - Plzeň-sever; Kultura; 11

Publikováno| Domažlický deník; Kultura; 11

Publikováno| Klatovský deník; Kultura; 11

Publikováno| Rokycanský deník; Kultura; 11

Publikováno| Tachovský deník; Kultura; 11

ID| 8bbb123b-2db1-4ec2-b6f9-6ceb35e9cc13